

7.den (pátek 01.8.) – Volný den

Hurá!! – na den volna jsme si naplánovali návštěvu historického centra Göttingenu, spojenou s nákupy a návštěvou hospůdky. Po pozdní snídani jsme všichni auty společně vyrazili směr centrum. Po chvilce dohadování jak a kde zaparkujeme (někteří jedinci byli líní udělat krok navíc) jsme pěšky! vyrazili do historického jádra města. Toto krásné město je proslulé lékařskou universitou. Nás však více zajímaly hospůdky, cukrárny a obchody. Proto jsme si po společné fotce u kašny dali na náměstí rozchod s tím, že se zde za hodinu sejdeme. Rozchod každý využil po svém. Někteří okamžitě zamířili do drogistického centra “Rossmann”, někdo zase hned vyrazil hledat místo, kde se točí studené pivo, a jen hrstka vyrazila na prohlídku Göttingenu z vyhlídkové věže St.Jacobi. Vylézt po tolika neuvěřitelně příkrých dřevěných schodech s nízkým zábradlím tak vysoko byl pro některé (konkrétně pro Dřevíka) skutečně nadlidský výkon. Ale stálo to za to – pohled na střechy s trávníky a mini zahrádkami tuto úmornou cestu

nahoru (a pak také dolů) určitě vynahradil. Poté, co jsme se skoro všichni sešli ne u kašny, jak bylo plánováno, ale u cukrárny, kde prodávali všechny možné i nemožné druhy zmrzliny, které jen můžou být, a po nezbytné vzájemné ochutnávce následovala hromadná návštěva hospůdky s cílem poznat místní pivo. Hospůdku jsme také využili k napsání a podepsání snad 30 pohledů, přičemž mnozí ani nevěděli komu vlastně píšou nebo se podepisují. Poté jsme se příjemně naladěni vrátili zpět do hotelu.

Někteří odešli posílit svá těla dodatečným spánkem, další toho ještě neměli dost a šli do hotelového bazénu. Hance se podařilo během jejího odpočinku chytit po krátkém zápasu s menšími následky blešku, která pokousala Lenku P. Tato nezanedbatelná obyvatelka dala název pokoji č.350 – bleší pokoj, a i když byla odstraněna, nikdo už k holkám nechtěl chodit na návštěvu. Naštěstí už žádné motivační meetingy nebyly v plánu. ☺

Po tradičně výborné večeři už naplno propukly přípravy na závěrečné vystoupení našeho týmu. Po dlouhém dohadování a vymýšlení, které nakonec zůstalo na hlavních režisérkách Lence M. a Markétě, bylo utvořeno krátké pásmo českých verzí světově známých melodií, např. John Brown, Archa, Pár havraních copánků, Bosa Nova, Mackie Messer, V hospodě u tří bernardýnů, atd. Také jsme si připravily anglické titulky k ryze české písni – Měla vlasy samou loknu, kterou, jak jsme zjistily, umíme velmi obstojně, dá se říci že i velice dobře zazpívat. Po několika zkouškách na parkovišti před hotelem jsme se pak všichni odebrali nabírat síly na zítřejší zápas o 3. místo s Německem A.

